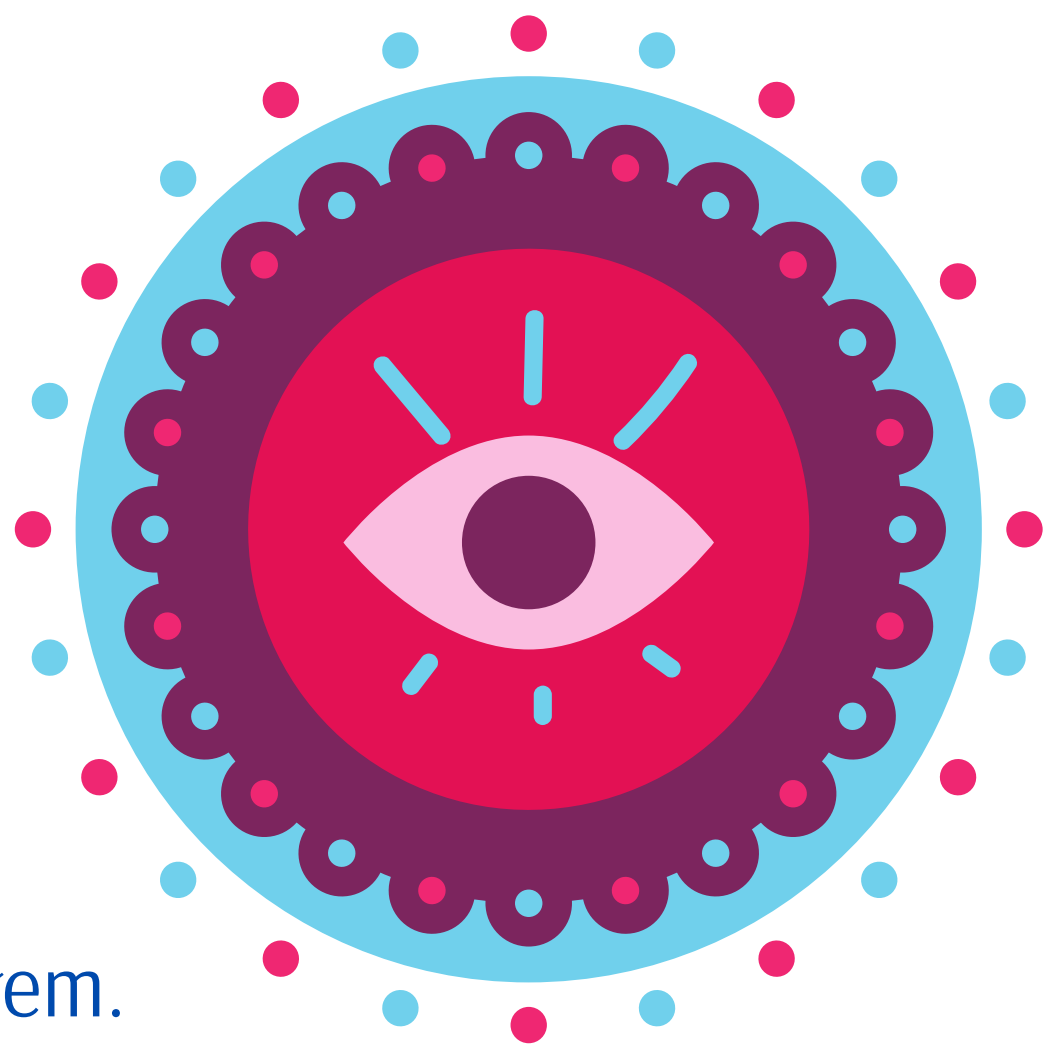
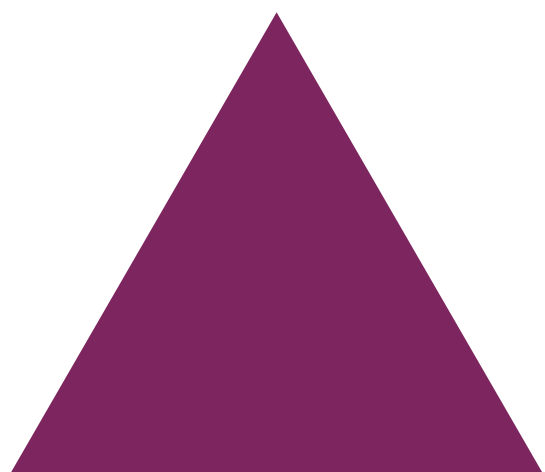

TRZECI MIGDAŁ

okiem logopedy

Jednym z czynników **zaburzających oddychanie** jest przerośnięty migdał podniebienny, zwany trzecim migdałem. Utrudnia on przepływ powietrza przez jamę nosową i zapoczątkowuje niepożądane zjawiska.

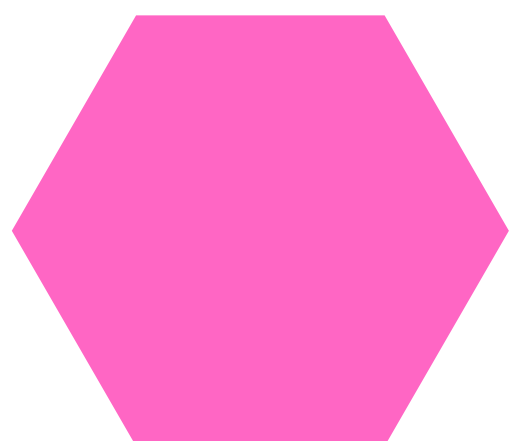
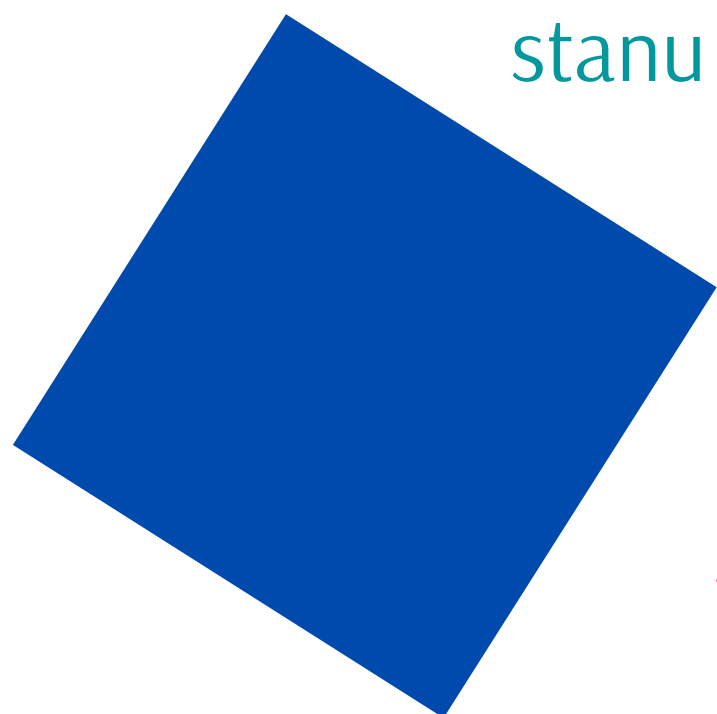

Dziecko z przerośniętym migdałem **oddycha przez usta** (szczególnie podczas snu), powoduje to wysuszenie błony śluzowej jamy ustnej i gardła, a w następstwie większą skłonność do nawracających i przewlekłych zakażeń: angin, zapaleń krtani, tchawicy oraz odoskrzelowych zapaleń płuc. Upośledzona zostaje wentylacja zatok przynosowych, co sprzyja częstym stanom zapalnym.

Przy zwężonej górnej części jamy gardłowej z powodu zbyt dużego migdałka gardłowego, **występują różne wady wymowy**, które polegają na zmianie jej dźwięczności. Dziecko przekształca głoski nosowe w ustne np. [ɛ̃] → [e], [m̃] → [b], [ñ] → [d]. Powstałe wady zgryzu powodują złą artykulację głosek zębowych [s], [z], [c], [dz] – najczęściej ich realizację interdentalną – międzyzębową. Wysokie wysklepienie podniebienia sprzyja wadliwej artykulacji głosek dźwięcznych [sz], [ż], [cz], [dż], [r], [l].

Także **kłopoty ze słuchem mogą częściowo lub całkowicie zaburzyć proces mowy**.

Migdałek uciska trąbki słuchowe, co zmniejsza ich wentylację i doprowadza do nagromadzenia się płynów i wysiękowego zapalenia ucha środkowego. Powikłaniem tego stanu zapalnego jest niedosłuch typu przewodzeniowego.

KATARZYNA DOŁĘBSKA
LOGOPEDA